

Úplne legálne zbavení pocitov,
zbavení viny, sme bezhlavé stroje,
ktoré ovládajú iní.
Bez vlastných názorov,
zbavení myslenia,
na vlastnú žiadosť zabití vopred.
Ja stojím tu sám,
nechápem vás,
cítim sa ako návštevník
z cudzích čias.
Vidím len trosky namiesto ľudí,
som na tom nesprávnom mieste
v nesprávnu chvíli.
Tí, čo sa ozvú, sú odsúdení.
Vidina šťastia otočila smer,
to zďaleka nie je to, čo si chcel.

Vôbec si nemyslím, že bude lepšie,
sme totiž úplne na zblúdilej ceste.
Reálne hodnoty, ktoré nemajú cenu,
vytvárajú dokonalú reálnu biedu.
Každý sa ženie za tým čo je bezcenné,
hodnoty života sú úplne zmenené.
Hlavné sú prachy a ten, kto
je pri moci, ten, kto ich nemá,
tomu niet pomoci.
Špinavá hra sa rozbehla okolo,
si iba otrok, ktorého obojok škrtí a dusí
a tlačí a zvierá, už nežiješ,
pomaly zomieraš.
Kolotoč svinstva rozdáva rany,
na ktoré si asi nebol pripravený,
ale to je reálny výsledok,
reálny cieľ,
tak čo sa divíš -
máš čo si chcel.

Sedím, stojím a zo sna sa budím
a stále sa divím, čo tu vlastne robím.
Veď neviem, či vlastne ešte vôbec žijem.
Žijem až dokým zaživa nezhnijem.
Mám dosť tých prijebaných rečí o tom
ako všetci prispievame k veci,
k spoločnému dielu, ktoré nazývajú štát.
K spoločnosti, ktorá však neslúži nám.
Zájmy mocných lietajú nad nami,
my sme ich tiene s prestrelenými hlavami.
Stojíme - robíme - mlčíme - padáme -
trpíme - kričíme - stále len hľadáme.
Žobráci bez strechy, tak to je o nás.
Bez menšej útechy sa topíme v hohnách.
Sme výsledok revolúcie, ktorá nás
odniesla ďaleko od toho, čo ste z nás chceli.
Bez budúcnosti a bez nároku
na šťastie končíme jazdu
predčasne v cieľi...

...why stand on a silent platform,
fight the war, fuck the norm...